

— Не, азъ ти я дадохъ, — завика и Диньо, а бащата загледа очудено и дветъ касички.

— Какъ е възможно това? — попита той строго и погледна изподъ вежди първо единия, после другия.

— Ами отгде да знамъ азъ, татко! — провикна се Биньо. — Сигурно така си ги купилъ, па не си забелязалъ, че и моята има рѣзка.

Бащата клатѣше глава, а Диньо бѣ готовъ да зареве отъ ядъ. Той да събира така неуморно, да пуска всѣко лѣвче и сега... Искаше му се да се хвърли връзъ Биньо и да му оскубе перчана, но бащата го възпрѣ.

— Хмъ... значи тъй... Е, сега какво да правимъ? Едната касичка е по-тежка, кому принадлежи тя?

Момчетата размѣниха гнѣвни погледи. Тѣ си знаеха добре, коя касичка кому принадлежи, а баща имъ ги гледаше и чакаше. Той знаеше, че единиятъ отъ двамата лѣже.

— Е, защо мълчите?

Момчетата се спогледаха.

— Добре, тогава азъ ще я разреша. Ще извадимъ паритѣ отъ дветъ касички, ще ги сберемъ на купъ и ще ги раздѣлимъ на две равни части. Колкото на единия, толкова и на другия.

— Не, не си давамъ азъ паритѣ, — завика Диньо съ сълзи на очи.

— Да, да, раздѣли ги тате, да не се караме, — рече Биньо радостно. Той искаше това, защото отдавна не пущаше вече пари въ касичката си, а тайничко си купуваше бонбони, шоколадчета и какво ли не. Ехъ, сега ще имамъ толкова, колкото и Диньо, — мислѣше си той.

— Значи, Диньо не е съгласенъ, а Биньо е съгласенъ, — каза бащата и завъртѣ касичкитѣ въ рѣце. Момчетата го гледаха смаяни и не разбираха нищо. Какво ли си е наумилъ пакъ? Но Биньо като че почна да предчувствува нѣщо недобро.

— Единъ отъ двама ви има чиста сѣвѣсть, — каза най-сетне бащата и поглади бръдичката си. — Диньо не иска да подѣли паритѣ, защото той е събиралъ всѣко лѣвче, а Биньо иска, защото — да кажа ли азъ, или ти ще признаешъ, Биньо, защо?

Биньо не можа да издържи повече и зариде. Той не само призна, но и обеща никога вече да не лѣже и отъ този день почна да спуска въ касичката всички пари, които получаваше.

Шарлъ Негеръ.

Редакторъ-основатель: † Добри Чолаковъ

Редактори: Ст. Чилингировъ, Хр. Спасовски и Зл. Чолакова

Ръкописи се изпращатъ на адресъ: „Князь Карлъ Шведски“ 37.

Годишенъ абонаментъ 40 лева

Издателство „Казанлъшка долина“. Чекова смѣтка 728

Печатница: „Стопанско развитие“, ул. „Веслецъ“ 5 — София